

Růžová krinolína

Edita Štaubertová

Růžovou ti krinolínu koupím, dítě mé,
až půjdeš se mnou na veliký bál.
Já nevím, zda po ní toužím,
když zde oči mé, té
krásy kolem vidí plný sál.

Ty chtěla bys šaty z brokátu či ze silonu snad,
já nevím sám, co měl bych ti přát.
Ač všechn ten lesk mě láká tu,
tak měla bych si přát teď
abys mě nejdřív políbil a srdce své mi dal.

Růžovou ti krinolínu koupím, dítě mé,
až půjdeš se mnou na veliký bál.

Když gavota sálem zazněla,
tak sladce bylo nám,
že chtěli jsme jenom spolu tančit dál.
A v noci, když hudba dozněla,
on zůstal se mnou sám,
tu na dobrou noc mě políbil
a srdce své mi dal.

Aby někdo jako táta za srdíčko tvé
ti z lásky taky svoje srdce dal.